

РЕШЕНИЕ

№ 6918

гр. София, 13.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9309** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция” срещу съдебно решение на СРС, 104 състав, постановено на 16.07.2012г. по н.а.х.д. № 6283/2012г., с което е отменено наказателно постановление № 8268/24.02.2012г. на началника АНД на отдел „Пътна полиция” при СДВР. С отмененото наказателно постановление на Д. К. Б. са наложени административни наказания „глоба” в размер на 50 лв., на основание чл.183, ал. 4, т. 9, пр. 1 от ЗДвП, глоба в размер на 120 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, на основание чл. 175, ал. 1 т. 4 от ЗДвП и са му отнети 6 контролни точки, на основание чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал. 1 , т. 25 от Наредба № ІЗ-1959/27.11.2007г.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно. Основните доводи са, че нарушенията са доказани със събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съдът е следвало служебно да събере необходимите доказателства, с оглед разкриване на обективната истина.

Ответникът, не се представлява и не взема становище по касационната жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XIV – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и основанията по чл. 348 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

В обжалваното съдебно решение е прието, че административните нарушения не са доказани. Изводът на съда е обоснован и законосъобразен. В хода на съдебното производство пред въззивния съд констатациите на административния орган в акта за установяване на административно нарушение не са потвърдени. Разпитани са актосъставителя и свидетеля по акта. Фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не е потвърдена от свидетелските им показания. Актосъставителят не си спомня за случая, а свидетелят по акта дава показания, че се касае за неправилно паркиране пред съдебната палата. При тези доказателства съдът правилно е приел, че извършването на нарушенията не е доказано, което е в доказателствена тежест на административнонаказващия орган. Актът за установяване на административно нарушение не е достатъчно доказателство в хода на съдебното производство за установяване на извършено нарушение и е следвало да се ангажират и представят и други доказателства от административнонаказващия орган.

Не е основателно възражението в касационната жалба, че съдът по свой почин е следвало да събере доказателства за изясняване на обективната истина по случая. В административнонаказателната преписка не се съдържат никакви други данни и доказателства, които биха могли да бъдат събрани. Съдебното следствие е проведено обективно, няма доказателствени искания от страните, които да са били отхвърлени или данни за относими доказателства, които да бъдат събрани служебно. Обстоятелството, че извършването на административните нарушения не е доказано не може да се приеме за процесуално нарушение от страна на съда.

Нарушенията, описани в акта за установяване на административно нарушение са спиране за престой на [улица]до паркирано МПС по посока от [улица]към [улица]и неизпълнение на разпореждане на контролен орган да бъде преместен автомобила на санкционираното лице. В акта е вписано възражението, че автомобилът е преместен след 2 минути, на 10м. назад. Това възражение не е обсъдено в наказателното постановление, не са ангажирани доказателства в подкрепа на констатацията за неизпълнение на разпореждането на контролния орган. Преди издаване на наказателното постановление наказващият орган е следвало да провери акта с оглед на неговата обоснованост, да прецени възраженията и събраните доказателства и да изясни спорните обстоятелства, съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. След като са налице данни за възражение и оспорване на извършването на нарушението още при връчване на акта за установяване на административно нарушение е следвало да се съберат доказателства в тази насока, преди издаване на наказателното постановление. Деянието, представляващо нарушение по чл. 175, ал. 1 т. 4 от ЗДвП не е безспорно доказано. Същото се отнася и за другото нарушение по чл.183, ал. 4, т. 9, пр. 1 от ЗДвП. Извършването му не е доказано, защото фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение не са потвърдени от разпитаните в хода на съдебното производство свидетели, вписани в акта. От

двамата свидетели единствено свидетеля С. Й. К. си спомня бегло за случая, но в показанията му не се съдържат данни, че потвърждава отразеното в акта за установяване на административно нарушение в частта за неправилното престояване на управлявания от санкционираното лице автомобил като втори ред в активна лента за движение до спрели моторни превозни средства по посока на движението. За да се приеме, че е извършено нарушение по чл.183, ал. 4, т. 9, предл. 1 от ЗДвП е необходимо да се докаже, че автомобилът престоява, както и че до него е имало паркирани или престояващи други автомобили по посока на движението. Свидетелят С. Й. К. не е потвърдил извършването на нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 9, предл. 1 от ЗДвП. В показанията си пред съда е свидетелствал за неизпълнението на разпореждането за преместване на автомобила, но не е и за другото административно нарушение.

Извършването на административните нарушения не е доказано, поради което въззивният съд правилно е отменил наказателното постановление.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град по вече изложените съображения. При субсидиарното действие на НПК, въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, и е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XIV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение на СРС, 104 състав, постановено на 16.07.2012г. по н.а.х.д. № 6283/2012г., с което е отменено наказателно постановление № 8268/24.02.2012г. на началника АНД на отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.